

Boží Syn rodí neustále

Pozdrav

Milé sestry a milí bratři, vítám Vás na těchto bohoslužbách, 3. neděli postní, a to slovy apoštolskými: *Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen*

Introit: (Žalm 150)

- 1 Haleluja. Chvalte Boha v jeho svatyni, chvalte ho i na obloze, již sklenul svou mocí,
- 2 chvalte ho za jeho bohatýrské činy, chvalte ho pro jeho nesmírnou velikost!
- 3 Chvalte ho zvukem polnice, chvalte ho harfou a citerou,
- 4 chvalte ho bubnem a tancem, chvalte ho strunami a flétnou,
- 5 chvalte ho zvučnými cymbály, chvalte ho cymbály dunivými!
- 6 Všechno, co má dech, ať chválí Hospodina! Haleluja.

Píseň: EZ 244 – Pán Bůh je přítomen

Modlitba

Pane Bože, snažíme se vnímat kolem sebe věci pozitivní, ze kterých bychom se mohli těšit a Tobě za ně děkovat. I v minulém týdnu jsme se o to snažili a chceme Ti moc poděkovat, že jsme měli co objevovat, že v našem životě i životě kolem nás je možné najít mnoho dobrého, mnoho Tvých darů. Děkujeme za setkání s lidmi z různých zemí Evropy. Zároveň Ti chceme ale vyznat, jak málo stačí a znovu vidíme všechno černě. Že nemusíme ani moc hledat a ty negativní věci hned vidíme – že jsou tak hrozně na očích. Chceme Ti poděkovat, že nás učíš naslouchat slovům evangelia, že nám otevíráš srdce, aby do něj mohlo vstoupit svědectví o Tvém Synu, Ježíši Kristu. Otevíráš nám srdce, aby v nich tato dobrá zpráva rozsvítila světlo naděje, víry a lásky. Děkujeme a prosíme, aby i dnes u nás i po celém světě zaznělo Slovo o Tvé lásce a milosti a povzbudilo všechny ty, kteří se se strachem dívají do budoucnosti své i tohoto světa. Amen.

I. Čtení (Jan 7, 1-18)

- 1 Potom chodil Ježíš po Galileji; nechtěl chodit po Judsku, protože mu Židé ukládali o život.
- 2 Byly blízko židovské svátky stánků,
- 3 a jeho bratři mu řekli: „Jdi odtud do Judska, aby tam tvoji učedníci viděli skutky, které činíš.
- 4 Nikdo přece nezůstává se svými skutky v ústraní, chce-li být známý na veřejnosti. Činíš-li takové věci, ukaž se světu!“
- 5 Ani jeho bratři v něj totiž nevěřili.
- 6 Ježíš jim řekl: „Můj čas ještě nenastal, ale pro vás je stále vhodný čas.
- 7 Vás nemůže svět nenávidět, mne však nenávidí, protože ho usvědčuji z jeho zlých skutků.
- 8 Vy na svátky jděte, já na tyto svátky ještě nejdu, protože můj čas se dosud nenaplnil.“
- 9 To jim řekl a zůstal v Galileji.
- 10 Když jeho bratři odešli na svátky, tu šel také on – ale nepozorovaně, aby se o tom nevědělo.
- 11 Židé ho o svátcích hledali a říkali: „Kde je?“
- 12 Bylo o něm mezi lidmi mnoho dohadů. Jedni říkali: „Je dobrý.“ Jiní říkali: „Není, vždyť svádí lid.“
- 13 Nikdo ovšem ze strachu před Židy o něm nemluvil veřejně.
- 14 Když už bylo uprostřed svátků, vstoupil Ježíš do chrámu a učil.
- 15 Židé se divili a říkali: „Jak to přijde, že se vyzná v Písmech, když ho tomu nikdo neučil?“
- 16 Ježíš jim odpověděl: „Mé učení není mé, ale toho, kdo mě poslal.
- 17 Kdo chce činit jeho vůli, pozná, zda je mé učení z Boha, nebo mluvím-li sám za sebe.
- 18 Kdo mluví sám za sebe, hledá svou vlastní slávu; kdo však hledá slávu toho, který ho poslal, ten je pravdivý a není v něm nepravosti.

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Slůvko dětem (lekce 22 - Otroctví Izraele a narození Mojžíše) – D. Gaudynová

Vzpomeňte na svědky víry, kteří museli prokázat svou odvahu.

Píseň: EZ 257 - Děkujem ti, Pane Bože, že nás máš tak rád

Píseň: EZ 723 – Tak jaký jsem ač nemám nic

Kázání (J 7, 1-2; 10; 25-30)

1 Potom chodil Ježíš po Galileji; nechtěl chodit po Judsku, protože mu Židé ukládali o život.

2 Byly blízko židovské svátky stánků,

10 Když jeho bratři odešli na svátky, tu šel také on – ale nepozorovaně, aby se o tom nevědělo.

25 Tu řekli někteří Jeruzalémští: „Není to ten, kterého chtějí zabít?“

26 A hledte, mluví veřejně, a nic mu neříkají. Snad nedošli přední muži opravdu k poznání, že je to Mesiáš?

27 Ale o tomto člověku víme, odkud je. Až přijde Mesiáš, nikdo nebude vědět, odkud je.“

28 Tu Ježíš, když učil v chrámě, hlasitě zvolal: „Znáte mě a víte také, odkud jsem. A přece jsem nepřišel sám od sebe, ale poslal mě ten, který je pravdivý; toho vy neznáte.

29 Já však ho znám, neboť jsem od něho a on mě poslal.“

30 Tehdy se ho chtěli zmocnit; ale nikdo na něj nevztáhl ruku, neboť ještě nepřišla jeho hodina.

Milí bratři, milé sestry,

dnešní příběh se zachoval pouze v Janově evangeliu. Vypráví o Ježíšově veřejném vystoupení při slavnosti stánků. Izraelci se vydali na pouť do Jeruzaléma, aby zde **týden žili ve stanech**, které jim měly připomínat putování pouští.

Uprostřed této vrcholné slavnosti však jakýsi muž uprostřed zástupu vykřikl a upoutal na sebe všechnu pozornost. **Byl to Ježíš**, který hlasitě promluvil a přerušil tak **největší lidovou slavnost a veselici**. Měl k tomu pádný důvod. Rozhodl se oslovit zástup právě ve chvíli, kdy všichni prožívali kolektivní radost.

Ježíš v tu chvíli strhl masku **náboženskému folkloru**.

Lidé hledali něco nového, pozoruhodného a přitažlivého, a přitom přehlíželi to, co vypadalo jako **obyčejné a bližší**. Na rozdíl od lidí kolem Ježíš neviděl jen to, co bylo zjevné, ale oceňoval **původ a smysl svého života**. Nezajímala ho fakta a existence, ale **pravda a vztahy**.

Ježíšova „**hodina**“? On sám říkal, že koná vůli svého Otce. Cítil, že je touto vůlí veden a chtěl za ní jít. Zakusili jste někdy pocit, že „*jste vedeni*“, že jste se nechali nebo nenechali vést? Jestliže očekáváme naplnění života od věcí, zážitků nebo lidských vztahů budeme dřív nebo později zklamáni. Ve skutečnosti máme žízeň, která je daleko hlubší.

To, co nám často chybí není nová televize, pracovní úspěch nebo vysněná dovolená, ale **životní cíl**. Pořád jen něco doháníme a někomu závidíme. Ale nic z toho nás neuspokojí, neuklidní a nenaplní. Ani poslední model počítače, ani akademický titul, ani výhra v loterii.

Jako lidé se bojíme prázdnoty, která nás obklopuje a snažíme se ji honem něčím ucpat. Teprve když se potkáme s Bohem, poznáme, že se dá žít také pro něco jiného. Doslova se nám otevrou oči! A není v tom žádný **fanatismus** ani okázalost. Jde o to, nežít sami pro sebe, nebýt otroky toho, co se právě nosí a dělá, ale **žít pro Boha**.

Nejen o svátcích, nejen v čas krize a úzkosti, ale každý den a každou chvíli. I při té nejobyčejnější práci a odpočinku. Vědomí, že náš osobní život patří do Božího plánu s tímto světem, dává člověku **jistotu a oporu**.

Dav se bude vždycky valit za nákupními vozíky a okamžitými zážitky a nějakého Ježíše si ani nevšimne. Zdroj naší nespokojenosti a zklamání je v tom, že žijeme sami pro sebe. Jenže náš život byl **projektován jako život s Bohem**, a ne jako sobecké závodění, kdo z nás bude lepší a šťastnější.

Ježíš jde do Jeruzaléma na jeden z velkých svátků a káže lidem. Boží syn mluvil otevřeně. Ale lidé nevěděli, jak na něj reagovat. Někteří se domnívali, že je to prostě jakýsi Nazareťan. Ale pak zde byly zvláštní okolnosti. Na svět jej poslal jiný Otec. Ježíš byl shůry a dostává se mu smíšeného přijetí. Mnozí mu odmítají věřit, protože se jim nezdá dost významný. Vždyť vědí, odkud a z jak obyčejného prostředí pochází.

„Nikdo nikdy takto nemluvil!“

Podle Mistra Eckharta, velkého středověkého teologa a mystika, se **Boží Syn rodí neustále**: „*Kdyby Bůh přestal – být jen na okamžik – pronášet své Slovo, nebe a země by zmizely.*“ Toto Boží Slovo je pronášeno v lidské duši – když se zastavíme, abychom mu naslouchali, právě tehdy se dotýkáme zdroje všeho stvoření.

Ježíš nikdy nesoustředoval pozornost na sebe, nýbrž vždycky ukazoval ke svému Otci a v souvislosti se svou smrtí k Duchu, který měl být seslán. „*Tehdy se ho chtěli zmocnit...*“ Blížil se den, kdy měla přijít „jeho hodina“ – hodina jeho smrti, hodina jeho slávy. „Miloval své, kteří jsou ve světě, a prokázal svou lásku k nim až do konce“ (Jan 13,1).

Svátek stánků (nebo stanů) připomíná putování izraelského lidu pouští, **první exodus**. Ježíšova smrt a vzkříšení bude **druhým exodem**.

Toto evangelium popisuje Ježíšův vnitřní zápas: jak odhalit svému lidu, kým je, když mnoho z nich hledalo záminku, aby ho zabili. Protože vědí, že je z Nazareta, lámou nad ním hůl – je to příliš obyčejné místo na to, aby **odtud přišel Mesiáš**. Po celou dobu svého utrpení Ježíš neztratil ze zřetele, odkud přišel. Věděl, že se tam také vrátí. Vždycky věděl, že není sám.

Slavnost stánků připomínala čtyřicet let, které Židé strávili putováním na poušti. **Život je možné chápat jako putování do zaslíbené země**. Teď kráčíme divočinou, ale až se z ní vynoříme, porozumíme slovům: „*Věčný Bůh je vaší záštitou.*“

Ježíš je stále spojen se svým Otcem. V životě ani ve smrti nechce nic jiného než dělat radost Otci.

Modlitba

Bože, tys poslal na svět svého Syna a jeho prostřednictvím uskutečňuješ naše vykoupení; oživ víru svého lidu, abychom se s oddanou zbožností připravovali na velikonoční svátky. Prosíme o to skrze tvého Syna... Amen

Ticho – 30 sekund

Píseň: EZ 519 – Ó hlavo plná trýzně

Ohlášky

Přímluvná modlitba

Pane Bože, otevřel jsi před námi biblickým svědectvím, ujištění o Tvém bezpodmínečném daru života. A my Ti za to dnes chceme děkovat a prosit Tě za život tam, kde je ničen.

- Pane, prosíme Tě za nemocné, povzbuzuj je i jejich blízké.
- Pane, prosíme Tě, aby se atmosféra otevřenosti, sdílení, vděčnosti šířila ve všech místech, odkud poutníci přijeli. Aby se šířila i v naší společnosti.
- Pane, prosíme Tě za solidaritu s postiženými napříč vši růzností. Prosíme, posiluj i nás, abychom se nechali strhnout příkladem lidí, kteří jsou vzorem společnosti.
- Pane, prosíme Tě za ekumenické vztahy. Nejen mezi různými konfesemi křesťanství, ale především mezi různými náboženstvími.
- Pane, dnes především prosíme za uprchlíky z Ukrajiny. I za ty, kdo je přijímají a starají se o ně. Dávej nám všem sílu a moudrost, jak být nablízku těm lidem.

Každý ti v tichosti svěřujeme své osobní modlitby...

Prosíme skrze Krista, našeho Pána, ukazuj nám naši vlastní odpovědnost ve zvěstování evangelia a přijmi i tuto naši společnou modlitbu:

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvět' se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Píseň: SV 83 – Chtěl bych být majákem

Slůvko dětí

Posláni (1Tes 5, 15-18)

15 Hledte, aby nikdo neoplácel zlým za zlé, ale vždycky usilujte o dobré mezi sebou a vůči všem.

16 Stále se radujte,

17 v modlitbách neustávejte.

18 Za všech okolností děkujte, neboť to je vůle Boží v Kristu Ježíši pro vás.

Požehnání (1Tes 5, 23)

Sám Bůh pokoje, nechť vás cele posvěťí

a zachová vašeho ducha, duši i tělo bez úrazu a poskvrny

do příchodu našeho Pána Ježíše Krista.

Píseň: EZ 416 – Tvé požehnání, dobrý Otče